

virksomhed paa Statsbanernes Embeds- og Bestillingmænds Lønninger.

Saa havde det ogsaa vist sig, at naar en Etat fik en ny Lønningslov, kom de andre ganske naturligt efter, og ny Krav meldte sig altid, saa det var vanskeligt at undgaa, at den ene Etat kom et Hestehoved foran de andre paa et eller andet Omraade.

I vore oplyste Tider kan enhver ikke alene regne, men drage Sammenligninger med andre og finde Ulighedspunkter, hvorpaa Krav om Ligestilling kunne bygges. Derfor kom Svikmøllen i Gang paa Lønningslovenes Omraade, saa naar man mente at være færdig med en Lønningslov for en Aarrække — saadan som i de gode gamle Dage —, kunde man dog aldrig undgaa at skulle begynde forfra igen.

For nu at raade Bod herpaa var der ikke anden Udvej end at give en tidsvarende Lønningsforbedring, navnlig til de lavest lønnede, og enten sammendrage de 4 Etaters Lønningslove til en samlet Lov, eller lade de 4 Love behandle paa en Gang, bygget paa Ensartethed, saa de fremtidige Klager over Ulighed i Vilkaar og Løn for ligestillede kunde undgaaes. De skulde saa samtidig træde i Kraft. Den første Udvej vilde være den mest rationelle, men ogsaa den vanskeligste. At samle under een Hat — paa een Lov — de 12,380 Tjenestemænd, der vare splittede ad under 4 forskellige Love, var næsten ugørligt, uden at nogle vilde faa for meget og andre for lidt.

Forskellige Overvejelser førte da til, at Finansministeren — efter Samraad med Indenrigsministeren og Ministeren for offentlige Arbejder — nedsatte en Kommission under 15. December 1906 til at tage visse Ændringer i de gældende Lønningslove for de 4 store Etater, Jernbane-, Post-, Told- og Telegrafvæsenet, under Overvejelse. Idet man henviser til det i Lovforslagets Bemærkninger anførte Kommissorium, skal her blot anføres, at Kommissionens Opgave navnlig gik ud paa: 1) at faa tilvejebragt større Ensartethed i Lønningsreglerne, 2) en fast Lønningsfor-

bedring, navnlig for Tjenestemænd, hvis Lønning ikke overstiger 1,500 Kr. aarlig, og 3) at stille de Tjenestemænd i de 4 Etater ens, som ere ligestillede med Hensyn til deres Gernings Ansvar og Betydning, under lige økonomiske Forhold.

Trods det store og omfattende Materiale blev Kommissionen færdig saa tidlig, at Finansministeren kunde forelægge Lovforslaget, som er bygget paa Kommissionens Betænkning, i Begyndelsen af indeværende Rigsdagssamling. Som sædvanligt henvistes Forslaget til Lønningsudvalget, der gennem en Række Møder har behandlet Forslaget. Da Lovforslaget omfatter 12,380 Tjenestemænd, hvis Lønninger foreslaas forhøjede med 2,900,000 Kr., vilde Forhøjelsen gennemsnitlig andrage 234 Kr. 25 Øre til hver; men da der er ca. 10,700 Tjenestemænd, hvis Begyndelsesløn (heri ikke indbefattet Husleje, Alderstillæg, Tantieme eller Bestillingstillæg m. m.) er under 1,500 Kr., og som faar de 90 pCt. af Lønforhøjelsen, saa vil det for deres Vedkommende gennemsnitlig blive ca. 242 Kr. til hver, medens de 1,680 Tjenestemænd, hvis Begyndelsesløn er 1,500 Kr. og derover, kun ville faa ca. 172 Kr. gennemsnitlig hver.

For at kunne faa en kortfattet og klar Oversigt over de nuværende Lønninger, sammenlignet med dem, som Lovforslaget byder paa, har Udvalget ladet udarbejde den med Betænkningen følgende Oversigt over disse saavel som de til Udvalget henviste Andragender.

De 4 Etaters Tjenestemænd havde ogsaa nedsat et privat Lønningsudvalg, som havde udarbejdet et Forslag, der findes trykt i Lovforslagets Motiver.

Men da Grundlaget for deres Forslag ikke faldt sammen med Kommissions- eller Regeringslovforslaget, har de henvendt sig til Folketingets Lønningsudvalg med Andragende og Ændringsforslag. I dette Udvalgs første Møde med Folketingets Udvalg, den 18. December 1907, ønskede det sig tilstillet alle de Andragender, som ad anden Vej vare fremkomne fra de 4 Etaters Tjenestemænd, og dernæst en Forhandling mellem Delegerede fra begge